

ԽԵԼԱՑԻ ԽՕՍՔԵՐ

ՈՒ ԶՈՒԱՐՃԱԼԻ ԴԻՊՈՒԱԾՆԵՐ

Լճահ Տարդ :

Լճահ մարդ մը երազին մէջ տեսաւ որ փառաւոր սեղան մը կուտար . և ըրած ծախքին մոմտութեն ու ցաւէն արթննալով՝ անանկ կիրք մը ունեցաւ աս բանիս վրայ , որ երդումն ըրաւ թէ ալ քուն չըլլայ , որպէս զի այսպիսի երազ մէյմ՝ ալ չտեսնէ :

Ուրիշ ագահի մըն ալ գանձը գողերը վերցուցեր էին . ինքն ալ յուսահատութենէն ինքզինքը խղզել որոշեց . բայց ան աստիճանի ագահ էր , որ ծովուն մէջը ուզեց խղզուիլ , որպէս զի չուանի ծախք չընէ :

Լճարուեստ որմաներէ Տը :

ՈՐՄԱՆԵՐԿ պատկերհան մը որ ինքզինքը իր արուեստին մէջ կատարեալ կը կարծէր , իր բարեկամներէն մէկուն , “Տանդ պատերը ճերմկցուր , ըսաւ , որպէս զի վրանին նկարեմ” : Բարեկամը , “Երբեմ աւելի լաւ կ'ըլլայ , ըսաւ , որ առաջ նկարես ետքը ճերմկցնեմ” :

Սոսոս շահասէր Բարեկամ :

ՍՈՒՏ բարեկամները ճանձերու պէս են , որ առտըւընէ ինչուան իրիկուն խոհակերոցը կը կենան՝ քանի որ ուտելու բան գտնուի , ետքը կը թողուն կ'երթան :

ԽԵԼԱՅԻ ԽՈՍԹՆԵՐ :

Չէ թէ շատ ապրելով , այլ շատ տեսնելով կը սորվուի :

Սարդն է հայելի մարդուն :

Լճուրներդ բաց , որպէս զի ուրիշները չի բանան :

Ով որ շատ բանի ձեռք կը զարնէ , քիչը կը լըմնցնէ :

Հեղգութիւնը վիշտերու մայր է :

Բարի ըրէ և զանիկա ծով ձգէ . թէ որ ձկները չի գիտնան , Լստուած կը գիտնայ :

Դանակին ըրած վերքերը կը բժշկուին , լեզուով եղածները ամենևին չեն բժշկուիր :

Լմաստութիւնը տարիքին թուոյն վրայ չէ , այլ գլխու մէջը :

Լճարհիս ծովուն մէջը մեծամեծ նաւերն ալ կ'ընկղմին , դուն ունեցած խեղճ՝ նաւակովդ ինչ պիտի ըլլաս :

Լճէկ մշակէ քու այգիդ , ու ան աւտենը չես նախանձիր քովինիդ այգւոյն :

Տրտում մարդուն ուրախութիւնները քիչ կը տևեն :

Սեծ բանի ձեռք զարնողին՝ մեծ հոգ պէտք է :

Չես սիրուիր՝ թէ որ գրեզ միայն կը սիրես :

Հաշտուած բարեկամութիւնը՝ աղէկ չգոցուած վերքի նման է :

Լմենուն բարեկամը՝ մէկուն ալ բարեկամ չէ :

Տեղ մ'ալ չհասնիր ան մարդը որն որ ամէն տեսած ճամբան կը բռնէ :

Շուայութիւն ու խաղ , թշուառութեանց երկու մեծամեծ աղբիւրներն են : Բոլ փորձերովդ աւելի լաւ կ'ընաս ճանչնալ աս բանս քան թէ ուրիշի խօսքերովը :